

VINKO CUZZI

(11. srpnja 1940., Split - 8. prosinca 2011., Zagreb)

**Istinska
Hajdukova
legenda**

Tekst: JURICA GIZDIĆ

**Veliki nogometaš, kapetan momčadi,
intelektualac, a prije svega zaljubljenik
u Split i Hajduk, Vinko Cuzzi istinska je
Hajdukova legenda**

U Hajduku je igrao na mjestu desnog bočnog i posljednjeg igrača obrane. Bio je izvanredno brz, inteligentan igrač oštra udarca. Imao je izgrađen specifičan stil igre. U njoj je bio objedinjen razarač i graditelj igre.

Vinko Cuzzi rođen je u Splitu 11. srpnja 1940. godine. Bio je obrambeni igrač, jugoslavenski nogometni reprezentativac. Ovaj atletski razvijen igrač počeo je kao pionir u Hajduku. Prvi trener bio mu je Bajdo Vukas. Isprva je igrao kao pomagač, a kasnije je postavljen na mjesto desnog bočnog igrača. Pravi atlet, brz i jak, često je prelazio u napad, tip suvremenog braniča.

Za seniorsku momčad Hajduka debitirao je 1958. godine i bijeli dres nosio punih 11 godina. Za splitski klub je odigrao 434 utakmice i postigao 4 zgoditka. Kao kapetan momčadi sudjelovao je u prvom Hajdukovom osvajanju Kupa Jugoslavije u sezoni 1966./67. Nakratko, 1968. godine, nastupa za švicarski klub Lausanne.

Za A reprezentaciju Jugoslavije, od 1965. do 1966. godine, odigrao je 8 utakmica. Debitirao je u prijateljskoj utakmici protiv SSSR-a u Moskvi 4. rujna 1965. godine (0:0), a od dresa reprezentacije oprostio se u prijateljskoj utakmici protiv SR Njemačke u Hanoveru 23. lipnja 1966. (0:2).

O njegovoj se igri govorilo u superlativima. Tadašnji izbornik Miljanić znao je reći: "Cuzzi nije zvijezda, on je

uistinu nogometni as." Vinko Cuzzi bio je igrač koji je stizao svuda, po cijelom je terenu izvanrednom hladnokrvnošću zaustavljao protivničke napade. Nerijetko je kao bek znao "probiti" stranu, a njegovi munjeviti prodori po desnom krilu stvarali su pravu zabunu u protivničkoj momčadi. Njegova je igra izazivala velike i spontane aplauze gledališta. Znao je kao kapetan momčadi upozoriti i na nedostatke trenera, što su mu pojedinci zamjerali. Međutim, Cuzzi je samo radio svoj posao, a nestručnost pojedinih trenera Hajduk je zamašlo dovela do druge lige. Pojedinci su sputavali kvalitetne igrače, umjesto da su razvijali prirodne nadarenosti.

Dolaskom Dušana Nenkovića u Hajduk 1964. godine, momčad kojoj je Vinko bio na čelu, dobila je fizionomiju. Zaredale su Vinkove odlične igre, a Hajduk je ponovno počeo svoj nogometni uspon prema vrhu jugoslavenskog nogometa. Došlo je i finale kupa 1967. godine protiv Sarajeva u Splitu i pobjeda od 2:1. Vinko Cuzzi bio je prvi kapetan u povijesti Hajduka koji je podigao pehar namijenjen pobjedniku Kupa Jugoslavije. I nije čudno što su zaiskrile suze u očima navijača Hajduka kada se Vinko kao kapetan momčadi obratio nazočnima, nakon što je primio pehar: "Hajdučko srce nije u stanju da primi i zadrži svu radost koju nam je donijela ova pobjeda osvajanjem trofeja jugoslavenskog kupa. Uzbuđeni kao nikada do sada konačno smo prešli prag dvadesetogodišnjih snova koji nisu dali mira generacijama ovog kluba" - rekao je Cuzzi. Na toj je utakmici Vinko, manjrom pravog kapetana momčadi, dirigirao ekipom.

Pored osvajanja prvog kupa Vinko je rado pamtio i isticao utakmicu protiv Dinama u Zagrebu 1961. godine kada je Hajduk usred Zagreba slavio sa 4:1. Prisjećao se tadašnje odlične partije Andrije Ankovića koji je demonstrirao svu ljepotu nogometne igre...

Vinko Cuzzi, kapetan bijelih, diplomirani pravnik, bio je višegodišnji sudac Županijskog suda u Splitu. Član uprave Hajduka postao je 1990. godine, a od 1994. do 1996. godine bio je predsjednik Skupštine Hajduka. Nositelj je zlatne Hajdukovke kapetanske trake.

Veliki nogometaš, kapetan momčadi, intelektualac, a prije svega zaljubljenik u Split i Hajduk, Vinko Cuzzi njegova je istinska legenda.

Vinko Cuzzi, preminuo je u Zagrebu, 8. prosinca 2011. godine, a sahranjen je na splitskom groblju Lovrinac.